

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Fertilizers Europe

Predlog

Pritožnici Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo;
- Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2019/1688 z dne 8. oktobra 2019 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz mešanic sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije, Trinidada in Tobaga ter Združenih držav Amerike ⁽¹⁾ razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na prvi, drugi, tretji in četrti del prvega tožbenega razloga ter prvi in četrti del četrtega tožbenega razloga, ki sta ga pritožnici podali v tožbi pred Splošnim sodiščem, če stanje postopka to dovoljuje;
- podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje;
- Komisiji naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnici v utemeljitev pritožbe navajata pet pritožbenih razlogov.

Prvič, Splošno sodišče je napačno razlagalo člen 2(9) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ⁽²⁾ (v nadaljevanju: temeljna uredba).

Drugič, Splošno sodišče je nepravilno razglasilo zatrevano kršitev člena 2 od (3) do (5) temeljne uredbe, ki jo je podala Komisija, za nedopustno, prekoračilo sodni nadzor, opustilo obravnavo zahtevka pritožnic in napačno razlagalo člena 2(10) in/ali 2(10)(k) temeljne uredbe.

Tretjič, Splošno sodišče je pri razlagi členov 5(1), 5(3), 5(6), 5(9) in 7(2)(a) temeljne uredbe napačno uporabilo pravo.

Četrtič, Splošno sodišče s tem, da je ugotovilo, da je tožba dokazovala obstoj dvojnih cen v Rusiji, ni obravnavalo oziroma je izkrivilo dokaz.

Petič, Splošno sodišče je s tem da je ugotovilo, da subvencioniran nakup naravnega plina v Trinidad in Tobagu ne predstavlja sistema z dvojnimi cenami v smislu člena 7(2)(a) temeljne uredbe in je ta člen napačno razlagalo, izkrivilo jasni pomen predloženega dokaza in kršilo svojo obveznost obrazložitve.

⁽¹⁾ UL 2019 L 258, str. 21.

⁽²⁾ UL 2016 L 176, str. 21.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 24. novembra 2022 – Associazione Nazionale Italiana Bingo – Anib, Play Game Srl/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Zadeva C-728/22)

(2023/C 94/16)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnici: Associazione Nazionale Italiana Bingo – Anib, Play Game Srl

Nasprotni stranki v pritožbenem postopku: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba Direktivo 2014/23/EU o podeljevanju koncesijskih⁽¹⁾ pogodb ter splošna načela, ki izhajajo iz Pogodbe, zlasti pa člene 15, 16, 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 3 Pogodbe o Evropski uniji ter člene 8, 49, 56, 12, 145 in 151 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da se uporabljajo za koncesije za upravljanje igre bingo, ki so bile na podlagi razpisnega postopka podeljene leta 2000, vendar so se nato iztekle, njihova veljavnost pa je bila v skladu z zakonskimi določbami, ki so začele veljati po začetku veljavnosti navedene direktive in po poteku roka za prenos te direktive, večkrat podaljšana?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali Direktiva 2014/23/EU nasprotuje razlagi ali uporabi nacionalnih zakonskih določb ali praks, kakršne so se izoblikovale na podlagi izvajanja teh določb, ki upravnemu organu odrekajo diskrecijsko pravico, da v primerih, v katerih pride do nepredvidenih in nepredvidljivih dogodkov, ki jih ni mogoče pripisati pogodbenim strankam in ki znatno vplivajo na običajne pogoje operativnega tveganja, na predlog zadevnih subjektov začne upravni postopek za spremembo pogojev izvajanja koncesije, ki ga izvede bodisi na podlagi novega postopka za podelitev koncesij bodisi brez njega, kar je odvisno od tega, ali je mogoče ponovna pogajanja, namenjena vzpostavitvi običajnega ravnotežja, škodi za bistveno spremembo, pri čemer ta sprememba velja, dokler taki pogoji trajajo in toliko časa, kolikor je potrebno za ponovno vzpostavitev prvotnih pogojev izvajanja koncesije?
3. Ali Direktiva 89/665/ES⁽²⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU, nasprotuje razlagi ali uporabi nacionalnih zakonskih določb ali praks, kakršne so se izoblikovale na podlagi izvajanja teh določb, ki zakonodajalcu ali javnemu upravnemu organu omogočajo, da sodelovanje v postopku ponovne podelitve koncesij za igre na srečo pogojuje s tem, da koncesionar v skladu s pravilom tehničnega podaljšanja nadaljuje z opravljanjem svoje dejavnosti, tudi če je izključena vsakršna možnost ponovnih pogajanj o pogojih izvajanja koncesije, namenjenih ponovni vzpostavitvi ravnotežja po nepredvidenih in nepredvidljivih dogodkih, ki jih ni mogoče pripisati pogodbenim strankam in ki znatno vplivajo na običajne pogoje operativnega tveganja, in sicer dokler ti pogoji trajajo in toliko časa, kolikor je potrebno za ponovno vzpostavitev prvotnih pogojev izvajanja koncesije?
4. Ali člena 49 in 56 PDEU, načeli pravne varnosti in učinkovitosti pravnega varstva ter načelo varstva legitimnih pričakovanj vsekakor nasprotujejo razlagi ali uporabi nacionalnih določb ali praks, kakršne so se izoblikovale na podlagi izvajanja teh določb, ki upravnemu organu odrekajo diskrecijsko pravico, da v primerih, v katerih pride do nepredvidenih in nepredvidljivih dogodkov, ki jih ni mogoče pripisati pogodbenim strankam in ki znatno vplivajo na običajne pogoje operativnega tveganja, na predlog zadevnih subjektov začne upravni postopek za spremembo pogojev izvajanja koncesije, ki ga izvede bodisi na podlagi novega postopka za podelitev koncesij bodisi brez njega, kar je odvisno od tega, ali je mogoče ponovna pogajanja, namenjena vzpostavitvi običajnega ravnotežja, škodi za bistveno spremembo, pri čemer ta sprememba velja, dokler taki pogoji trajajo in toliko časa, kolikor je potrebno za ponovno vzpostavitev prvotnih pogojev izvajanja koncesije?
5. Ali člena 49 PDEU in 56 PDEU, načeli pravne varnosti in učinkovitosti pravnega varstva ter načelo varstva legitimnih pričakovanj nasprotujejo razlagi ali uporabi nacionalnih zakonskih določb ali praks, kakršne so se izoblikovale na podlagi izvajanja teh določb, ki zakonodajalcu ali javnemu upravnemu organu omogočajo, da sodelovanje v postopku ponovne podelitve koncesij za igre na srečo pogojuje s tem, da koncesionar v skladu s pravilom tehničnega podaljšanja nadaljuje z opravljanjem svoje dejavnosti, tudi če je izključena vsakršna možnost ponovnih pogajanj o pogojih izvajanja koncesije, namenjenih ponovni vzpostavitvi ravnotežja po nepredvidenih in nepredvidljivih dogodkih, ki jih ni mogoče pripisati pogodbenim strankam in ki znatno vplivajo na običajne pogoje operativnega tveganja, in sicer dokler ti pogoji trajajo in toliko časa, kolikor je potrebno za ponovno vzpostavitev prvotnih pogojev izvajanja koncesije?
6. Ali člena 49 in 56 PDEU, načeli pravne varnosti in učinkovitosti pravnega varstva ter načelo varstva legitimnih pričakovanj na splošno nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa, da morajo upravljalci igralnih salonov, v katerih se prireja igra bingo, mesečno plačevati visoko dajatev iz naslova tehničnega podaljšanja koncesije, ki v prvotnem aktu o podelitvi koncesije ni predvidena, katere znesek je enak ne glede na vrsto upravljavca in ki jo zakonodajalec občasno spreminja ne glede na značilnosti in razvoj posameznega koncesijskega razmerja?

⁽¹⁾ UL 2014, L 94, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva Sveta z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 246).